తిరుమల
శ్రీ వేంకటేశ్వరుని
దిశ..

తెలంగాణలో
మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను
ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని
లీలల ధారావాహికం

ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ

5వ భాగము

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ..

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ తన 'హరినామక్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయుటకై తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవింద దాసు)

దిశ: సిద్ధిపేటకు 7 కి.మీ. దూరములో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే మా స్వగ్రామంలోని మా తోటబావి వద్ద తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయదలచాడు. కనీసం రెండు ప్రాకారాల (వెండి వాకిలి) వరకైనా తిరుమల ఆలయ ప్రతిరూపమును నిర్మించమన్నారు. తాను స్వయంగా ఈ క్షేత్రంలో స్థిరనివాసమేర్పచుకొని భక్తులను అనుగ్రహించుదునన్నారు. మరియు వివిధ భక్త బృందాలచే వంతుల వారిగా అఖండ హరినామ స్మరణ జరగాలని సూచించారు. స్వామివారిని తిరుమల నుండి ఆహ్వానించుటకు తగిన యోగ్యత సాధించుటకు వీలుగా కఠిన సాధనతో పాటు భాగవతుల ఆశీర్వాదమును పొందమన్నారు. తన కలల ద్వారా ఏప్రిల్ 2000 నుండి శిక్షణ ఇచ్చుట ప్రారంభించి ఏప్రిల్ 2022లో అసలు విషయం తెలిపారు. మరియు ఈ కార్యక్రమములో భక్తులను భాగస్వాములుగ చేయుటకు వీలుగ స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను ఏప్రిల్ 2023 నుండి ప్రచురించమన్నారు. అందులో భాగంగానే ప్రస్తుతపు 5వ భాగపు లీలల ప్రచురణ. (జూన్ 2002 – ఆగష్టు 2002)

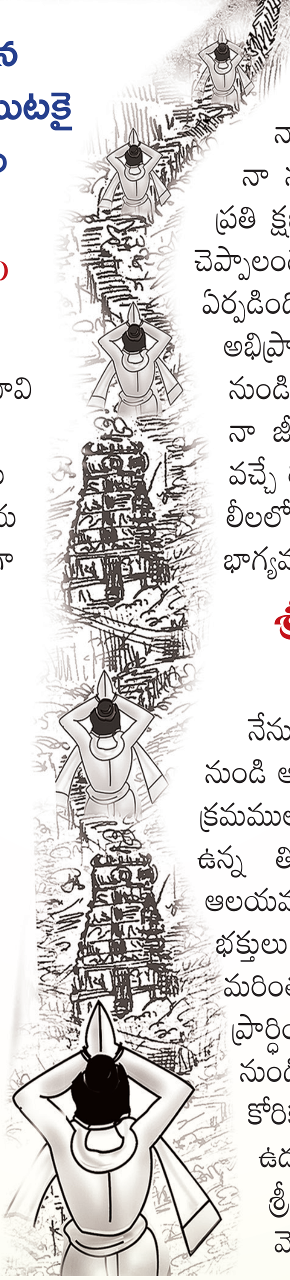

సంవత్సరం 2000 ఆగస్టు ప్రాంతమున ప్రారంభమైన నా అల్సర్ సమస్య మార్చి 2002 వరకు కొనసాగింది. ఈ కాలములో నాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. స్వామివారు నా నరనరాలలో జీర్ణించుకుపోయారు. ఆయనను ప్రతి క్షణం స్మరించుట అలవాటైంది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే స్వామివారితో విడదీయరాని బంధం ఏర్పడింది. నేను స్వామి వాడిని. స్వామి నా వారు అనే అభిప్రాయం దృఢంగా కలిగింది. ఏప్రిల్ 2002 నుండి సమస్యలు లేక కొంత విరామము లభించింది. నా జీవితంలో ప్రతి విరామ సమయం, తరువాత వచ్చే లీలకు పూర్వాంగంగా ఉపయోగ పడింది. ఈ లీలలో నేను ఈ జీవితంలో తృప్తిచెందేవరకు తన సేవా భాగ్యమును ప్రసాదించారు. ఆ లీల ఈవిధంగా ఉంది.

శ్రీ ఆంజనేయుని లాంటి సేవను ప్రసాదించుట

నేను ప్రతిరోజు ఉదయం 10 గంటలకు ఇంటి నుండి ఆఫీసుకు వెళ్ళి, అక్కడినుండి పని దగ్గరికి వెళ్ళే క్రమములో ఉదయం 11.30 ప్రాంతమున, దారిలో ఉన్న తిరుమలగిరిలోని శ్రీఆంజనేయస్వామి వారి ఆలయమునకు వెళ్ళి ప్రార్థించేవాడిని. ఆ సమయానికి భక్తులు లేక ఆలయం ఖాళీగా ఉండేది. కావున నాకు మరింత ఆనందంగా ఏకాంతంగా స్వామివారిని ప్రార్థించు అవకాశం దొరికేది. గత కొన్ని రోజుల నుండి స్వామివారికి తనివి తీర సేవ చేయాలనే కోరిక కలుగుతుంది. ఈరోజు, శనివారం ఉదయం 11.30 ప్రాంతమున, తిరుమలగిరి శ్రీ ఆంజనేయస్వామివారి దేవాలయమునకు వెళ్ళాను. అత్యంత ఆర్తితో శ్రీ ఆంజనేయునకు

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★

11 ప్రదక్షిణాలు చేశాను. ఆ ప్రదక్షిణములు చేయుచున్న సమయంలో, శ్రీ ఆంజనేయస్వామి వారికి దేవదేవుడైన ఆ శ్రీరామచంద్రస్వామి సేవచేయు భాగ్యము లభించిందని, అందువల్ల శ్రీ ఆంజనేయుడు మహా పుణ్యాత్ముడని, భాగ్యవంతుడని, అదృష్టవంతుడని మరియు ఆయన జన్మ ధన్యమైందని నా హృదయంలో మనసారా భావించాను. ఆ విధంగా తలంచుచున్నప్పుడు నా కనుల నుండి ఆనంద బాష్పాలు పటపటా రాలాయి. మరియు నా దేహము కంపించింది. అంతేకాకుండా శ్రీరామచంద్రులవారు జీవించి ఉన్న సమయాన ఆంజనేయులవారు ఉన్నారని, అప్పుడే ఇది సాధ్యమైందని భావించాను. ప్రస్తుతం నాకు కూడా అలాంటి సేవ చేయాలనే బలమైన కోరికి ఉన్నప్పటికీ శ్రీరామచంద్రుడు లేడు, మరియు రామాయాణం పూర్తైంది కాబట్టి అలాంటి సేవ లభించనందుకు దుఖించాను. నిజనానికి శ్రీరామచంద్రుడు, సీతను వెదుకుటలో కాని, రావణునితో యుద్ధమునకు కాని ఆయనొక్కడే సమర్థుడైనప్పటికీ 'రామాయణం' అనే దానిని కల్పించి, శ్రీరామునికి అవసరాన్ని సృష్టించి, ఆంజనేయుడు, అంగదుడు మొదలగు వారికి స్వామివారి సేవాభాగ్యమును కల్పించారని భావించాను.

అదేవిధమైన ఏదైనా అవసరముతో నేను కూడా ఆ దేవదేవుని (శ్రీరాముని) సేవ చేయాలని, అంతటి అదృష్టము నాకు కలగాలని, అత్యంత ఆర్తితో, కళ్ళనుండి నీరు ధారలుగా రాలుచుండగా ప్రార్ధించాను. ఈ ప్రార్ధన చేయు సమయాన నా ఒళ్ళు కంపించింది, రోమాంచితుడనైనాను. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఆ క్షణం నేను పొందిన స్థితిని వర్ణించలేకపోవుచున్నాను. ఎలాగైనా ఈ జీవితంలో తృప్తి చెందేవరకు స్వామి సేవ చేసి తీరవలసిందే! మీరు దానిని ప్రసాదించి తీరవలసిందేనంటూ ప్రార్ధించాను. ఒకవేళ మీరు ప్రసాదించకుంటే ఈ జీవితము వృధా కాగలదని దుఃఖించాను. అప్పుడు నా మనస్సులో ఈ రోజు నాకు ఏదో ఒక కల తప్పకుండా వచ్చునని, అందులో నా స్వామి సందేశము తప్పక ఉండునని నూటికి నూరుపాళ్ళ దృఢ విశ్వాసం కలిగింది.

రాత్రి నా కోరిక నెరవేర్చుమని స్వామివారిని ప్రార్ధించుచు పడుకున్నాను. అనుకున్నట్లే కల వచ్చింది.

10-06-2002 కల : ఈ కలలో తిరుమల కొండను దర్శించాను. పచ్చని చెట్లతో కూడిన కొండ, దానితో పాటు గాలి గోపురములను చూచాను. ఈ గాలి గోపురములను చూచు సమయాన ఎవ్వరో నాకు "అదే నీ భద్రాచలమని" చెప్పారు. ఈ మాటలు ఎక్కడో ఆకాశము నుండి వచ్చుచున్నట్లు అనిపించింది. ఆ గాలి గోపురములు ముదురు గోధుమ రంగులో ఉన్నవి. వాటిపైన దేవతల

శ్రీ ఆంజనేయుడు, శ్రీరాముణ్ణి ఏవిధంగా తన స్వామిగా భావించి ఎంతటి కష్టతరమైన సేవ అయినప్పటికీ, స్వామి స్మరణతో, స్వామి శక్తితో చేశాడో నేను కూడా తిరుమల శ్రీవేంటేశ్వరుని నా స్వామిగా భావించి, ఎంతటి కష్టతరమైన సేవ అయినప్పటికీ వెరవక స్వామిని ప్రార్ధిస్తూ, ఆయన శక్తిచే సాధించమని ఆజ్ఞాపించాడని భావించాను.

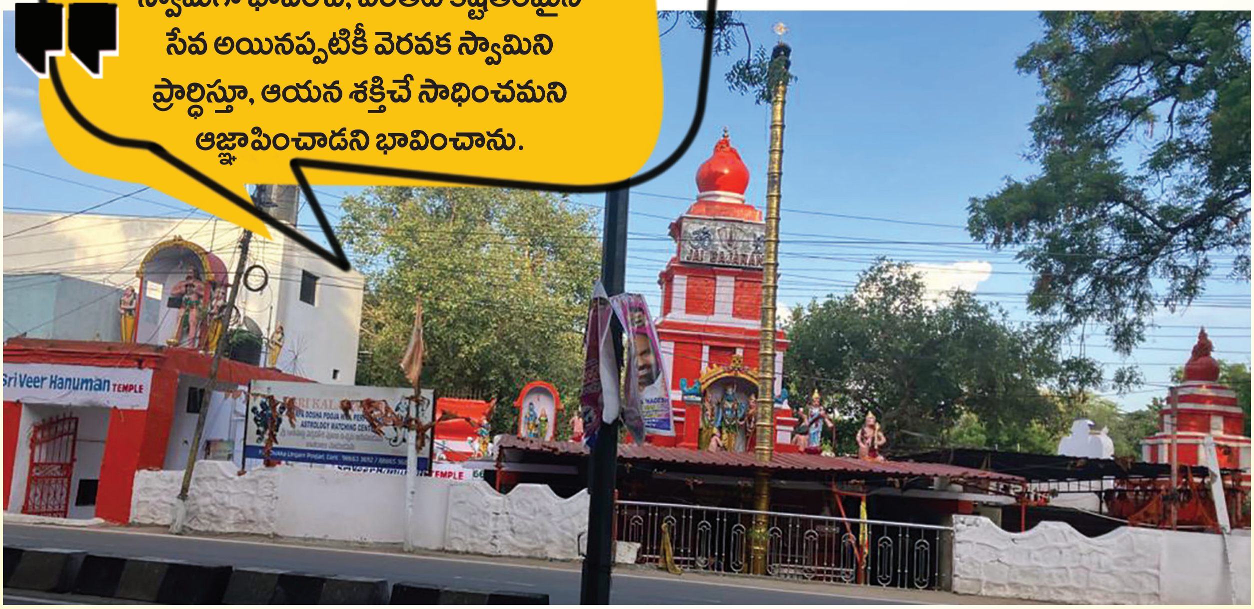

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★

విగ్రహములు చెక్కబడినవి. అవి తిరుమల ఆలయ గోపురాలలాగా టీవీలో చూపించే మాదిరిగానే ఉన్నాయి. "ఇందులో నివసించువారే నీ ప్రభువు. నీవు వీరికే సేవ చేయవలసి ఉందనే" ఒక హృదయాంతరంగ భావం కూడా కలిగింది. ఈ కలలో ఇది మొదటి సన్నివేశం.

రెండవ సన్నివేశంలో ఒక గుడి లోనికి వెళ్ళాను. కొంచెం ఇరుకుగా చీకటిగా ఉంది. అందులో బుద్ధుని స్థూపమును చూచాను. ఇది నేపాల్ లోని బౌద్ధ స్థూపము మాదిరిగా కలదు. తిరిగి ఆ గుడిలో వేరే స్థలమునకు వెళ్ళాను. అక్కడ చందనముతో ఉన్న శ్రీ ఆంజనేయుణ్ణి చూచాను. ఆంజనేయునికి అక్కడున్న పూజారితో పూజ చేయించాను. "ఓం ఆంజనేయాయ నమః, రామభక్తాయ నమః" అను మంత్రమును కలలోనే పఠించాను. తిరిగి బయటకు వచ్చేసరికి నా చెప్పులు ఎవ్వరో ఎత్తుకుపోయారు. అప్పుడు నా శని వదిలిందని కలలోనే అనుకున్నాను. ఇది కల, కాని

స్వామివారిని విడిచి ఉండలేని స్థితి కలిగింది. ప్రతిక్షణం నా స్వామివారిని సంతోష పెట్టుటే నా లక్ష్యంగా భావించుకున్నాను. దీనికై రకరకాల ప్రయత్నాలు చేసేవాడిని. అందులో ముఖ్యమైనది అందరిలో అణిగిమణిగి ఉంటూ నేనే అధమ స్థాయి వ్యక్తిననే భావము అలవాటు చేసుకున్నాను.

ఆ సమయాన నాకు ఎలాంటి సేవ లేనందున, ఇది ఎందుకు కల్పించారో, దీని మర్మమేమిటో తెలియలేదు. స్వామిని, స్వామి లీలలను చూడాలనే నా ఆత్రుతను తగ్గించుటకే దీనిని చూపాడని భావించాను.

ఈ కలను నా విజ్ఞతను ఉపయోగించి విశ్లేషించుకున్నాను. శ్రీ ఆంజనేయుడు, శ్రీరాముణ్ణి ఏవిధంగా తన స్వామిగా భావించి ఎంతటి కష్టతరమైన సేవ అయినప్పటికీ, స్వామి స్మరణతో, స్వామి శక్తితో చేశాడో నేను కూడా తిరుమల శ్రీవేంటేశ్వరుని నా స్వామిగా భావించి, ఎంతటి కష్టతరమైన సేవ అయినప్పటికీ వెరవక స్వామిని ప్రార్థిస్తూ, ఆయన శక్తిచే సాధించమని ఆజ్ఞాపించాడని భావించాను. నేను జీవితంలో తృప్తి చెందేవరకు స్వామి సేవ లభించునని స్వామి ఇచ్చిన మాట నన్ను ఎంతో సంతోషపరిచింది.

స్వామివారిని విడిచి ఉండలేని స్థితి కలిగింది. ప్రతిక్షణం నా స్వామివారిని సంతోష పెట్టుటే నా లక్ష్యంగా భావించుకున్నాను. దీనికై రకరకాల ప్రయత్నాలు చేసేవాడిని. అందులో ముఖ్యమైనది అందరిలో అణిగిమణిగి ఉంటూ నేనే అధమ స్థాయి వ్యక్తిననే భావము అలవాటు చేసుకున్నాను. నా సంతోషాన్ని ప్రక్కనపెట్టి సదా స్వామివారిని ఆనందింప చేయుటే నా కర్తవ్యంగా పెట్టుకున్నాను. ఈ స్థితి ఎంతగా చేరిందంటే ఎప్పుడైన నేను సినిమా చూస్తున్నప్పుడు మానసికంగా నేను నాయికగా మారిపోయేవాడిని. నా ప్రభువును నాయకుడుగా భావించి ఆయనను తృప్తి పరచుటకు నాయికలాగా మానసికంగా నాట్యమాడేవాడిని. శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తృప్తి చెందుచున్నాడని భావించి నేను సంతోషించేవాణ్ణి. ఈ స్థితి అప్పటి నుండి నేటివరకు కొనసాగుచున్నది. ఏ విధంగానైనా శ్రీవేంకటేశ్వరునికి సంతోషం కలిగించుటే నా కర్తవ్యంగా ఎంచుకున్నాను.

కీ.శే. గవ్రాజు గారితో బంధం బలపడింది. ఆయనతో ఎన్నో విషయాలు చర్చించాను. గతంలో నేను మానసికంగా ఒక వస్తువుగా మారిపోయి స్వామివారి హుండీలో సమర్పించబడ్డానని, మరియు నాకు ఈ లోకంలో ప్రతి ఒక్కరు శ్రీవారి మూడు నామాలు పెట్టుకున్నట్లు కనిపించేదని, ఇవి దేనికి సంకేతమని అడిగాను. దీనికి సమాధానంగా వారు ఇవి చాలా అత్యంత ఉన్నత స్థాయి క్రియలన్నారు. శ్రీవైష్ణవంలో శరణాగతికి ప్రథమస్థానం ఇస్తారన్నారు. మరియు చూచినవారందరూ మూడు నామాలతో కనబడుట అన్నది ఉత్తమస్థాయి లక్షణమన్నారు. గవ్రాజు గారు గత అయిదారు సంవత్సరాల నుండి ఐశ్వర్య మహామంత్రమును భక్తులచే వ్రాయించారు. దీనిని తిరుపతిలో తగిన సమయములో నిక్షిప్తము చేయుదుమని చాలా సంవత్సరాల నుండి చెప్పుచు వ్రాయిస్తూ ఉన్నారు. ఐశ్వర్య మహామంత్రములో 8 శ్రీలు ఉన్నవి కాబట్టి వ్రాసినవారికి అష్టైశ్వర్యాలు సిద్ధించునని చెప్పినప్పటికీ, ధనమే ప్రధానంగా వారి భక్తి ప్రచారం జరిగేది. ఇది ఆయనకు అవసరం కాబట్టి అలా చేయుచున్నారని భావించి నేను మాత్రం ఆయన బోధనలను విన్నప్పటికీ భగవంతున్ని పొందడమే లక్ష్యంగా సాధన చేసేవాడిని. ఆయన ఐశ్వర్య మహామంత్రం చెపుతూ ఉంటే నేను మాత్రం దాని స్థానంలో స్వామివారి అష్టాక్షరీ మహా మంత్రమును స్మరించేవాడిని.

శ్రీ మహాలక్ష్మి అమ్మవారిని దర్శించుట :

కీ.శే. గవర్రాజు గారితో కలిసి కొల్హాపూర్ శ్రీమహాలక్ష్మి అమ్మవారిని చూచుటకు వెళ్ళాము. అమ్మవారిని ఒక పర్యాయము దర్శించాము. మరియు 21-06-2002 శుక్రవారము అభిషేకమును బుక్ చేసుకున్నాము. ఆ గుడిలో ఒక బ్రాహ్మణుడికి అమ్మవారికి నైవేద్యమునకు మరియు మా ఇరువురికి భోజనానికి డబ్బులు ఇచ్చాము. గవర్రాజు గారు వారితో ఏదో విషయము మాట్లాడు సమయాన నేను మరోసారి అమ్మవారిని దర్శించెదనని గుడి లోనికి వెళ్ళి అమ్మవారిని దర్శించుకొని బయటకు వచ్చి ఆ గుడిని అన్నివైపుల చూచుచుంటిని. ఈ ఆలయానికి 4 ద్వారములు కలవు. అందులో తూర్పు వైపున ఉన్న ముఖ్యద్వారము లోనికి వెళ్ళాను. ఆ ముఖ్యద్వారములో నిలబడి అనుకోకుండా అమ్మవైపు ఒక ప్రత్యేక కోణంలో చూచాను. అప్పుడు నమ్మలేని నిజం తెలిసింది. అక్కడినుండి అమ్మవారిని చూచుచున్నప్పుడు ఆ చూపు ఎన్నో ఆర్చెస్ గుండా పోయి దాదాపు ఒక ఫర్లాంగ్ దూరములో ఉన్న అమ్మ నల్లని ఆకారముతో స్పష్టంగా కనిపించింది. ఇది నాకు 20-03-2001 రోజున కలలో కనిపించిన విధంగానే ఉన్నది. అమ్మవారి చుట్టూ ఉన్న చక్కునము కూడా కలలో చూచినట్లే ఉన్నది. తరువాత ముఖ్యద్వారము బయటకు వెళ్ళి ఆ ద్వారమును చూచాను. ఇది నాకు కలలో కనిపించినట్లు ఆర్చెస్ మాదిరిగా దానిపైన చతురస్రాకారములో డిజైన్ కలలో కనబడిన విధంగానే ఉంది. ఎంతో సంతోషంతో కూడిన ఆత్రుతతో స్వామివారికి మరియు అమ్మవారికి పరి పరి విధాలుగ ధన్యవాదాలు తెలియచేసుకున్నాను.

హైదరాబాద్ తిరిగి వచ్చిన తరువాత లక్ష్మీదేవి అమ్మవారిని ధ్యానించుచు పడుకున్నాను. అంతలో ఒక కల కన్నాను.

23-06-2002 : కల : ఈ కలలో నాకు కొంచెం దూరంలో ఒక గుడిలో అమ్మవారి పూజను ఒక బ్రాహ్మణుడు చేయుటను చూచాను. నాకు కొల్హాపూరులో భోజనం పెట్టిన పూజారి లాగానే ఈ పూజారి కలడు. ఆయన అమ్మవారికి పూజ చేయుచుండెను. ఆయనతో పాటు ఇంకా ఇద్దరు పూజారులు కలరు. ఈ పూజారి ఎరుపురంగు పంచ ధరించి పూజ చేయుటను చూచాను.

ఈ విధంగా నాకు శ్రీ కొల్హాపూర్ అమ్మవారి అనుగ్రహము లభించింది.

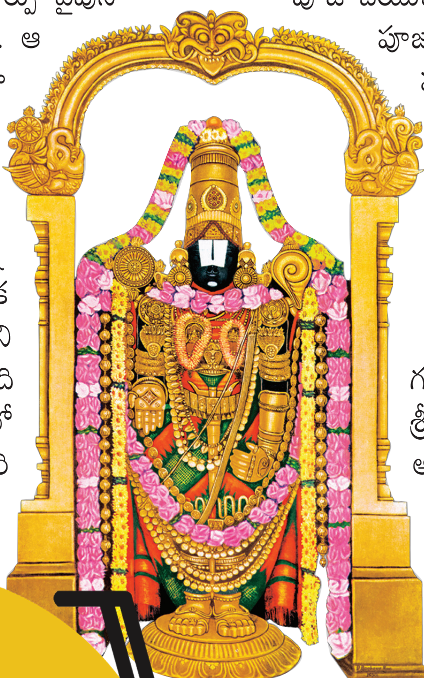

> నేను కలలో స్వామివారిని అభిషేకము తరువాత ఎలాంటి వస్త్రములు, ఆభరణములు లేని విధంగా చూచాను. ఇప్పుడు కూడా అదేవిధంగా స్వామివారిని చూచాను. అదే రూపము. అదే ఆకర్షణ. అణువణువు పోల్చుకున్నాను. మరో విషయమేమంటంటే మొత్తం ఈ సేవాకాలంలో ఒక గంట పదిహేను నిమిషాల వరకు, తన్మయత్వముతో కళ్ళనుండి నిరాటంకంగా ఆనంద భాష్పాలు రాలాయి. నేను కూర్చున్న స్థలము నా కన్నీటితో తడిసిపోయింది.

తిరుమల స్వామివారిని దర్శించుట :

జూన్ 2002 : ఒక సందర్భంలో కీ.శే. గవర్రాజు గారి సలహా మేర తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని "మేల్చాట్ వస్త్రము" అను సేవను నేను నా భార్య కలిసి చేశాము. ఈ సేవ అత్యంత తృప్తిని ప్రసాదించింది. స్వామివారి గర్భాలయము ముందు స్వామివారి అభిషేకమును చూచుకుంటూ ఒక గంట పదిహేను నిమిషాలు కూర్చున్నాము. స్వామివారిని తనివితీర చూడవలెననే నా కోరిక తీరింది. చిత్రమేమిటంటే నేను స్వామివారిని కలలో దర్శించిన మాదిరిగానే శ్రీవెంకటేశ్వరుడు కలడు. కలలో దర్శించినట్లే ఆయన అరచేతిలోని గీతలను కూడా చూచి పోల్చుకున్నాను. నేను కలలో స్వామివారిని అభిషేకము తరువాత ఎలాంటి వస్త్రములు, ఆభరణములు లేని విధంగా చూచాను. ఇప్పుడు కూడా అదేవిధంగా స్వామివారిని చూచాను. అదే రూపము. అదే ఆకర్షణ. అణువణువు పోల్చుకున్నాను. మరో విషయమేమంటంటే మొత్తం ఈ సేవాకాలంలో ఒక గంట పదిహేను నిమిషాల వరకు, తన్మయత్వముతో కళ్ళనుండి

నిరాటంకంగా ఆనంద భాష్పాలు రాలాయి. నేను కూర్చున్న స్థలము నా కన్నీటితో తడిసిపోయింది.

ఈ జీవితములో నేను పొందిన అత్యంత మధురమైన క్షణాలలో ఇది మూడవ స్థానము ఇవ్వదగింది. అంతటి పరమానందాన్ని అనుభవించాను. పూజారులు స్వామివారిని ఏ విధంగా అభిషేకించుదురు అనే విషయాన్ని అత్యంత సూక్ష్మ దృష్టితో చూచాను. ఆ పూజారులు ఎంతో అదృష్టవంతులని నాది నేను భావించుకున్నాను. స్వామిని స్పర్శించిన వారి చేతిని ముద్దాడాలనిపించింది. కాని వీలుపడక ఊరుకున్నాను.

కీ.శే. గవర్రాజు గారు 1983 సంవత్సరము నుండి భక్తి ప్రచార పీఠమును స్థాపించి, భక్తులకు శ్రీవేంకటేశ్వరున్ని ఎలా పూజించాలి, ముడుపులెలా కట్టాలి, అసలు శ్రీవేంకటేశ్వరుడంటే ఎవరు? ఏడు కొండలు ఎలా ఉద్భవించాయి మొదలగునవి ప్రజలకు తెలియచేయుచుంటారు. మరియు అప్పుడప్పుడు భక్తుల నుండి ధనమును సేకరించి టిటిడి గోశాలకు విరాళంగా ఇచ్చారట. ప్రస్తుతము కూడా వారు గత 5-6 సంవత్సరముల నుండి వ్రాయించిన 3 కోట్ల ఐశ్వర్య మంత్రమును టిటిడి డైరీఫాంలో ఒక చిన్నపాటి స్థూపాన్ని ఏర్పాటు చేసి యజ్ఞము చేసి సమర్పించాలని భావించారు. దానిపేరు "జపనామ స్థూపం" అని పెట్టారు. ఈ ఆలోచన గత 5-6 సంవత్సరముల నుండి ఆయనకు ఉన్నప్పటికీ ఎంత ప్రయత్నించినప్పటికీ ముందుకు సాగలేకపోయారు. ఇదే కాకుండా టిటిడి డైరీఫాం డెవలప్మెంటు కోసం ఒక కోటి రూపాయలను విరాళంగా ఇచ్చుదునని చెప్పి భక్తుల నుండి చెక్కుల రూపంలో ధనాన్ని కూడా సేకరించుచున్నారు. దీనికోసం సభలు, సమావేశాలు ఏర్పాటు చేయుచున్నారు. నేను కూడా నాకు తెలిసిన చోట్ల ప్రయత్నించాను. సిద్ధిపేటలో కూడా గో సమర్పణ ధనాన్ని సేకరించుటకు ఒక సభను ఏర్పాటు చేశాను. ఈ విధంగా హైదరాబాదులో ధన సమీకరణ చేయుచు తిరుపతిలోని టిటిడి డైరీఫాంలో ఈ స్థూపం ఎక్కడ నిర్మించాలనే మంతనాలు జరుగుచున్నవి. అప్పుడు టిటిడి డైరీఫాం డైరెక్టరుగా శ్రీమాన్ డా॥ కొండారెడ్డి గారు ఉన్నారు. శ్రీవేంకటేశ్వరుని కృపా విశేషం చేత వీరు ఇలాంటి కార్యక్రమాలను ప్రోత్సహించేవారు. ఇదే కాలములో టిటిడి వారు "గో సంరక్షణ ట్రస్ట్" అనే దానిని ఏర్పాటు చేయదలచారు. దీని బాధ్యతను డైరీఫాం డైరెక్టరుగా ఉన్న శ్రీమాన్ కొండారెడ్డి గారు తీసుకున్నారు. నాకు కీ.శే. గవర్రాజు గారితో చక్కని బంధం ఏర్పడింది. ముఖ్యంగా సభలు నిర్వహించుటలో, డబ్బు సమీకరించుటలో నేను ఆయనకు సహకరించుచున్నాను. తేది 03-07-2002 ప్రాంతమున టిటిడి డైరీఫాం డైరెక్టర్ శ్రీమాన్ కొండారెడ్డి గారి ఆహ్వానం మేర "నామస్థూపం" నిర్మించే స్థల పరిశీలన నిమిత్తమని ఒక నాలుగైదు రోజుల కొరకు నాకు చెప్పి గవర్రాజు గారు తిరుపతి వెళ్ళారు.

నా మొదటి పుట్టినరోజు పండుగ — స్వామివారి బహుమానం :

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు ఒక ప్రత్యేక పద్ధతిలో సమయానుకూలంగా తన లీలలను ప్రసాదించును. ఆకలైనప్పుడే రుచెక్కువున్నట్లు మనలో ఆ దిశగా ఆర్తిని పెంచి ఆ లీలలో అత్యంత ఆనందమును అనుభవించేటట్లు చేస్తాడు. ఇలాంటి అద్భుతమైన లీల ఒకటి నా జీవితంలో జరిగింది. జీవితాంతం గుర్తుంచుకునే సంఘటన. నా మొదటి పుట్టినరోజు పండుగకు స్వామివారు ఈ ప్రపంచములోని మన్నికైన వజ్రవైఢూర్యాలు పొదిగిన నగను బహుమతిగా ఇచ్చారు. నేను కొంత తడవు స్పృహ కోల్పోయేలా చేశారు.

నా జీవితములో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కొన్ని ఆణిముత్యాలను ప్రసాదించాడు. జీవితాంతం గుర్తుంచుకోతగినవి ఇచ్చాడు. మరికొన్ని అంతకంటే విలువైనవి ప్రసాదించాడు. ఆయన ఒక్క అనుగ్రహానికి పరవశుణ్ణై ఈ జీవితం మొత్తం మీకు ఋణపడి ఉంటాను అని భావించిన అనుగ్రహాలలో ఇది ఒకటి.

భక్తుడు భగవంతున్ని నావాడు అనుకొని సాధన చేస్తుంటాడు. భగవంతుని దృష్టిలో పడాలని తాపత్రయపడుతుంటారు. కాని, భగవంతుడే స్వయంగ ఆ భక్తుని "నీవు నావాడివి" అని అంటే ఆ భక్తుని ఆనందం ఏ స్థాయిలో ఉంటుంది? ఈ జీవితంలో ఆ భక్తునికి మరేమి కావాలి? నేను ఇంతటి అదృష్టానికి నోచుకున్న ఘటన ఇది. ఆ లీల ఈ విధంగా ఉంది.

నేను ఒక మామూలు వ్యవసాయ కుటుంబంలో పల్లెటూరిలో పుట్టినవాణ్ణి. నా పుట్టినరోజు తెలియదు. మా అమ్మానాన్నలు జన్మతేదీని వ్రాసి పెట్టలేదు. నా మేనమామ వ్రాశాడట కాని అలభ్యం. నా స్కూల్ రికార్డులో మాత్రం నా జన్మతేది 02-02-1959 అని ఉంది. కాని ఇది తప్పు. మా పెద్దనాన్న పెద్దకొడుకు ఆక్సిడెంటులో చనిపోయాడు. ఆయన జ్ఞాపకార్థం మా ఊరిలో పాఠశాల నిర్మించి దానిపై ఈయన మరణతేది 02-02-1959 అని వ్రాశారు. నిజానికి నేను ఈయన మరణం తరువాత ఒకటిన్నర సంవత్సరమునకు పుట్టానని మా అమ్మ చెప్పేది. కాబట్టి ఈయన మరణతేది నా

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★

పుట్టిన రోజు ఒకటి కాదని 2వ తరగతిలోనే గ్రహించిన నేను, నా స్కూల్ రికార్డు తప్పని తెలుసుకున్నాను. కాబట్టి ఇప్పటివరకు నేను ఒక్క పుట్టినరోజును జరుపుకోలేదు. కనీసం దేవునికి దండం కూడా పెట్టలేదు. నా పెండ్లి తరువాత నా భార్య కోరిక మేర మా అమ్మను నేను ఎప్పుడు పుట్టాను? దాని ముందు వెనుక ఏమి పండుగలు ఉన్నవని అడుగగా ఆమె "తొలి ఏకాదశి మరియు మొహర్రం పండుగలు రెండు మూడు రోజుల వ్యవధిలో వచ్చాయని, నేను సాయంత్రం దాదాపు ఐదు నుండి ఐదున్నర మధ్యలో పుట్టానని చెప్పింది. దీనిని బట్టి ఒక పంతులు గారు నేను తేది 05-07-1960 లేదా 07-07-1960 సాయంత్రం పుట్టానని చెప్పారు. నేను ఒకసారి నాడీ జ్యోతిష్కుని వద్దకు వెళ్ళినప్పుడు నా వేలిముద్ర తీసుకొని నేను తేది 05-07-1960 (తొలి ఏకాదశి) సాయంత్రం 05-15 నిముషాలకు పుట్టానని చెప్పారు. (ఒకానొక సందర్భములో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నేను తొలి ఏకాదశి రోజు పుట్టానని చెప్పాడు).

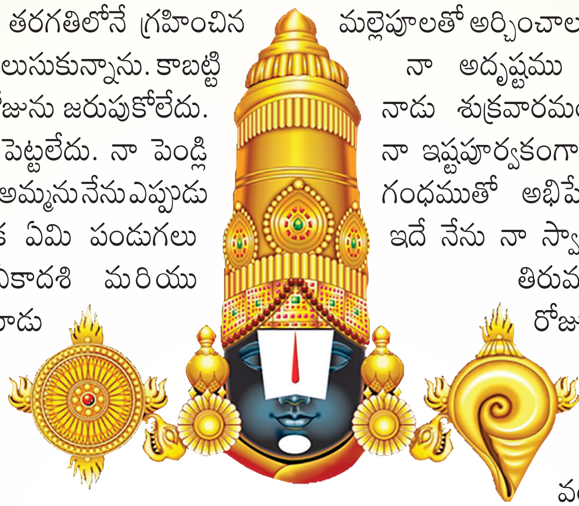

"ప్రభూ! గత 41 సంవత్సరాలు నా అజ్ఞానం వల్ల నా పుట్టినరోజు నాడు పూజించలేదు. ఈరోజు తృప్తిగా మిమ్మల్ని పూజించుచున్నాను. ఒకరకంగా ఇది నా మొదటి పుట్టినరోజు పండుగ. ఇష్టమైనవారు ఏదో ఒకటి ఈ మొదటి పుట్టినరోజు పండుగకు బహుమానం ఇచ్చెదరు. మీరు అత్యంత ఆప్తులు. నాకు మీరు ఏమి బహుమానం ఇస్తున్నారు ప్రభూ!" అని అకస్మాత్తుగా నా నోటి నుండి వచ్చింది.

ఇన్ని సంవత్సరముల నుండి నేను నా పుట్టిన రోజును ఒక్క సంవత్సరము కూడా జరుపుకోలేదు. అలాంటిది తేది 05-07-2002 నాడు మాత్రం నా పుట్టిన రోజును ఎవ్వరికీ తెలియకుండా జరుపుకోవాలని, ఆ రోజు నా స్వామికి ప్రత్యేక పూజలు చేయాలని కోరిక కలిగింది. శ్రీవేంకటేశ్వరా! నేను నా గత 41 పుట్టిన రోజులలో మిమ్ములను ధ్యానించలేదు. కనీసం దండం కూడా పెట్టలేదు. ఈ 42వ పుట్టిన రోజున మిమ్ములను మనసారా పూజించుకుంటాను ప్రభూ! అని వేడుకున్నాను. స్వామివారిని అభిషేకించి నాకు ఇష్టమైన గులాబీలతో, మల్లెపూలతో అర్చించాలనిపించింది.

నా అదృష్టము కొలది తేది 05-07-2002 నాడు శుక్రవారమయింది. ఈనాడు మా ఇంటిలో నా ఇష్టపూర్వకంగా స్వామివారికి నీరు, పాలు, తేనె, గంధముతో అభిషేకము చేశాను. ఈ జీవితంలో ఇదే నేను నా స్వామికి చేసిన మొదటి అభిషేకము. తిరుమలలో స్వామివారిని శుక్రవారము రోజు ఏ విధంగా అభిషేకిస్తారో అదేవిధంగా, తులసీదళాలు వేసిన నీరు, పాలు, గంధం, తేనె మొదలగు వాటితో అదే వరుసక్రమములో అభిషేకించాను. స్వయంగా స్వామివారిని స్పృశించుచున్నాననే భావముతో చేశాను. మొత్తం అభిషేక క్రియ గం. 1.15 నిముషాలు పట్టింది. ఈ మొత్తం కాలం నేను పరవశించిపోయాను. రోమాంచితుడనైనాను. కనుల నుండి ఆనంద బాష్పాలు మొత్తం గం. 1.15 ని॥లు నిరాటంకంగా రాలాయి. నా జీవితంలో అత్యంత పరవశంతో, నిరాటంకంగా పరమానందాన్ని అనుభవించిన దానిలో ఇది రెండవ స్థానము ఇవ్వదగింది. పూజ జరుగు సమయాన 'ప్రభూ నా చేత లోకానికి ఉపయోగపడే ఏదేని ఒక కార్యమును చేయించమని వేడుకున్నాను. ఈ కార్యక్రమములో నేను కూడా తృప్తిగా మీ సేవ చేయాలి, ఆనందపడాలని కూడా ప్రార్థించాను'. తరువాత మల్లెపూలు, గులాబీలతో పూజించాను. చివరికి అప్రయత్నంగా నా నోటి నుండి ఒక మాట వెలువడింది. "ప్రభూ! గత 41 సంవత్సరాలు నా అజ్ఞానం వల్ల నా పుట్టినరోజు నాడు పూజించలేదు. ఈరోజు తృప్తిగా మిమ్మల్ని పూజించుచున్నాను. ఒకరకంగా ఇది నా మొదటి పుట్టినరోజు పండుగ. ఇష్టమైనవారు ఏదో ఒకటి ఈ మొదటి పుట్టినరోజు పండుగకు బహుమానం ఇచ్చెదరు. మీరు అత్యంత ఆప్తులు. నాకు మీరు ఏమి బహుమానం ఇస్తున్నారు ప్రభూ!" అని అకస్మాత్తుగా నా నోటి నుండి వచ్చింది. మరియు నా రెండు అరచేతులు చాచి, దోసిలి పట్టి, స్వామి పాదాల చెంత పెట్టి స్వామివారిని "బహుమానం, బహూమానం" అని అప్రయత్నంగా అడిగాను. నా కళ్ళనుండి ఆనందబాష్పాలు

జాలువారుచుండ అత్యంత ప్రేమతో అడిగాను. ఆ విధంగా నేను నా మనస్సు తృప్తి చెందే విధంగా ప్రార్థించాను. ఇంతటితో ఈ విషయం ముగిసిపోయింది. ఈ రోజు నుండి ప్రతి శుక్రవారం స్వామివారికి అభిషేకించుట ప్రారంభించాను.

స్వామివారు నా ప్రశ్నకు జవాబు ఇస్తారని, మంచి బహుమానం ఇస్తారని ఊహించలేదు. కాని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మాత్రం నేను కోరినదానికంటే ఎక్కువ ఇచ్చాడు. నా మనస్సును గ్రహించాడు. నా సేవను వినియోగించుకోవాలనుకున్నాడు. ఈ రోజు ఆ స్వామి నోటినుండి "నా సాయిరెడ్డి", "సాయిరెడ్డి నావాడు" అనే పదమును పలికి నా మనస్సు నింపాడు. ఈ జీవితంలో నేనే అందరి కంటే ధన్యుడనని అనుకున్నాను. పొంగిపోయాను. నా స్వామి పాదాలకు శతకోటి ప్రణామాలను అర్పించాను. ఈ జీవితాంతం ఋణపడి ఉంటానని నిర్ణయించుకున్నాను. అసలు చెప్పాలంటే నోరు లేదు, మాటలు లేవు, మూగవాడినైనాను. కొంత తడవు స్పృహ తప్పినట్లైంది.

అది ఈ విధంగా జరిగింది.

సాయిరెడ్డి నావాడని పిలుచుట – స్థూప నిర్మాణానికి అవకాశం

09-07-2002: ఈ రోజు ఉదయం గం.8.30 ప్రాంతమున కీ.శే. వాడ్రేవు గవర్రాజు గారు నాకు ఫోన్ చేశారు. ఆయన తిరుపతికి పోయి శ్రీవేంకటేశ్వర 'నామ జప స్థూపము' ఎక్కడ కట్టాలో అధికారులతో చర్చించానని 21-09-2002 నాడు జపనామ స్థూపం మరియు 22-09-2002 నాడు గోసంరక్షణ ట్రస్టు ప్రారంభోత్సవ రోజులుగ నిర్ణయించారన్నారు. అంతే కాకుండా తాను, టిటిడి అధికారులు కలిసి కంచి వెళ్ళి శ్రీశ్రీశ్రీ కంచి కామకోటి స్వామివారిని కలిసి ఆ రోజులలో వారిని తిరుపతికి రమ్మని ఆహ్వానించామన్నారు. వారు కూడా తేది 22-09-2002 నాడు తిరుపతికి వచ్చి "గో సంరక్షణ ట్రస్టు"ను ప్రారంభించెదరని చెప్పారు. నాతో ఆయన పది గంటలకు వారింటికి రమ్మన్నారు. హిమాయత్‌నగర్ లోని తిరునిలయంలో సాయంత్రం 6 గంటలకు వారి మిత్రుడి స్వామి గురించిన ఉపన్యాసమున్నది వెళ్ళాలని చెప్పారు. దానికి నేను సరేనన్నాను.

ఉదయం 10 గంటలకు నేను ఆయన ఇంటికి వెళ్ళాను. ఆప్యాయతతో స్వామివారి లడ్డూ ప్రసాదమును ఇచ్చారు. మరియు సెప్టెంబర్ 21, 22 తేదీలు నిర్ణయమైనవి. ఆ రోజు

> "మగ కాని గొంతుతో ఆ రూపము నాతో ఈవిధంగా అన్నది "స్థూప నిర్ణయం బాగుంది. దీని విషయము వదులుము. దీనిని నా సాయిరెడ్డి కట్టును, సాయిరెడ్డి నావాడు, నా కోసం ఏమైనా చేస్తాడు, అని పలికి ఆ రూపము మాయమైంది" అని నాతో చెప్పాడు. ఆ మాటలు ముఖ్యంగా "నా సాయిరెడ్డి" అనే మాట నా హృదయములో ఎంతగానో చొచ్చుకుపోయింది. స్వామివారే స్వయంగా తన నోటితో నన్ను "నా సాయిరెడ్డి" అని అన్నారని మురిసిపోయాను."

గోపూజ, కోటి రూపాయలు స్వామివారికి గో సమర్పణ క్రింద ఇవ్వడము జరుగునని చెప్పాడు. మరియు 'నామ జప స్థూపము' గురించి కూడా చెప్పాడు.

తరువాత నేను మా ఆఫీసుకు కారులో బయలుదేరి వస్తున్నాను. మార్గమధ్యమున నేనే ఆ స్తూపమును కట్టవలెననే ఆలోచన కలిగింది. ఆఫీసుకు వచ్చి యథాప్రకారం స్వామివారికి బొట్టుపెట్టి మ్రొక్కుచూ "స్వామీ! నాకు ఆ స్తూప నిర్మాణమును చేయు ఆజ్ఞ ఇవ్వమని, నా సేవను స్వీకరించుమని" నా కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరుగగా ఆ స్వామిని వేడుకుని స్వామి పాదాలు మ్రొక్కాను. అప్పుడు నా శరీరం కంపించింది. ఎలాగైనా ఈ స్థూప నిర్మాణం నేనే చేయాలనే దృఢ సంకల్పం ఏర్పడ్డది.

సాయంత్రం 5.45 నిముషములకు నేను కారులో శ్రీ గవర్రాజు గారి ఇంటికి హిమాయత్‌నగర్ లోని తిరునిలయమునకు తీసుకుపోవుటకని వెళ్ళాను. అక్కడ నుండి 6 గంటలకు బయలుదేరాము. ఆ స్వామివారి లీలలను చెప్పుకుంటూ వెళ్ళుచున్నాము. చివరికి నేను ఆ స్వామివారి జప స్థూపము నేనే కట్టుదునని దానిని ఇతరులకు చెప్పవద్దని గవర్రాజు గారితో అన్నాను. అప్పుడు మేము హిమాయత్‌నగర్ లోని తిరునిలయం యొక్క ముఖ్యద్వారము ఎదురుగా ఉన్నాము. దీనిని విని గవర్రాజు గారు ఒక్కసారి ఉలిక్కి పడ్డారు. కారును ప్రక్కకు త్రిప్పమన్నారు. అప్పుడు తిరునిలయం ప్రక్కన ఉన్న కళ్యాణ మండపం ఎదురుగా, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారి విగ్రహానికి ఎదురుగా, రోడ్డుకు ఎడమ ప్రక్కన కారును ఆపాను. గవర్రాజు గారి ఒళ్ళు వణుకుచున్నది. ఆయన

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★

కళ్ళనుండి నీరు కారుచున్నది. అప్పుడు ఆయన అన్న మాటలు ఇవి. "నేను గత 22 సంవత్సరముల నుండి ఆ స్వామివారి సేవ చేయుచున్నాను. ఆ స్వామినే నమ్ముకున్నాను. మనసా, వాచా, కర్మణా నాకు ఆ స్వామి మాత్రమే. నేను ఆ స్వామివారి పాదముల సాక్షిగా చెప్పుచున్నాను. ఇది నిజము" అన్నారు. మరియు తేది 05-07-2002 శుక్రవారము రోజున నేను మరియు టిటిడి ఎస్వీ డైరీఫాం డైరెక్టర్ శ్రీ కొండారెడ్డి గారు వారి డైరీఫాంలో స్థూపమునకు స్థలము నిర్ణయించాము. తరువాత తెల్లవారు జామున మేము మద్రాసుకు కంచి కామకోటి పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ శంకర విజయేంద్ర సరస్వతి స్వామి వారిని ఆహ్వానించుటకు వెళ్ళవలెనని నిర్ణయించాము. తరువాత నేను హోటల్ రూం లోనికి వెళ్ళి కూర్చుండి కాగితము తీసి ఆ స్థూపము ఏ విధంగా ఉండాలి, దీనిని ఎవ్వరు కట్టుదురు అని ఆలోచించుచుంటిని. ఇంతలో ఎదురుగా ఉన్న గోడపైన ఒక నల్లని రూపము ఏర్పడింది. అది స్వామివారి రూపము వలెనే ఉన్నది. ఆడ మగ కాని గొంతుతో ఆ రూపము నాతో ఈవిధంగా అన్నది "స్థూప నిర్ణయం బాగుంది. దీని విషయము వదులుము. దీనిని నా సాయిరెడ్డి కట్టును, సాయిరెడ్డి నావాడు, నా కోసం ఏమైనా చేస్తాడు, అని పలికి ఆ రూపము మాయమైంది" అని నాతో చెప్పాడు. ఆ మాటలు ముఖ్యంగా "నా సాయిరెడ్డి" అనే మాట నా హృదయములో ఎంతగానో చొచ్చుకుపోయింది. స్వామివారే స్వయంగా తన నోటితో నన్ను "నా సాయిరెడ్డి" అని అన్నారని మురిసిపోయాను. ఒళ్ళు కంపించింది. ఈ మాట వినగానే గొల్లున ఏడిచాను. అంటే నేను తేది 05-07-2002 రోజున మీరు నాకు ఏమి ఇచ్చెదరు స్వామీ అని ప్రొద్దున వేడుకుంటే సాయంత్రము శ్రీ గవర్రాజు గారితో "నా సాయిరెడ్డి" అని సంబోధించాడు. ఆ తరువాత నా మనస్సులో స్థూప నిర్ణయాన్ని కల్పించి ఆచరించే విధంగా చేశాడు. నాచే ఆయన పని చేయించుకుంటున్నాడు. నేను ఏదో ఒకటి చేయాలనే నా చిరకాల కోరికను స్వామివారు తీరుస్తున్నారని భావించాను. ఆ సమయంలో నేను ఈ లోకము విడిచి.... ఎక్కడికో పోయాను. ఆనందమునకు హద్దులు లేవు. కొంత తడవు స్పృహ కోల్పోయినట్లైంది. జీవితాంతం నా స్వామికి ఋణపడి ఉంటానని నిర్ణయించుకున్నాను. పిదప ఒక పది నిముషాల తరువాత కారు దిగి తిరు భవనము లోనికి వెళ్ళాము.

ఈ విధంగ తేది 05-07-2002 రోజు సాయంత్రం "సాయిరెడ్డి నావాడు. నాకోసం ఏమైనా చేస్తాడు" నీవు స్థూప విషయమును అతనికి వదులుమని శ్రీ గవర్రాజు గారిని ఆజ్ఞాపించాడు తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు. స్వామివారు ఈ అనుగ్రహన్ని నా మొదటి పుట్టిన రోజు కానుకగ ఇచ్చారని భావించుకున్నాను. ఒక భక్తునికి ఇంతకంటే కావలసిందేముంటుంది. ఇది ప్రపంచంలో మన్నికైన వజ్రవైఢుర్యాలు పొదిగిన నగ కంటే విలువైనదిగా నాకు నేను భావించుకున్నాను.

ఈ విధంగా తిరుపతిలో శ్రీవేంకటేశ్వరుని స్థూపమును నిర్మించుటకు అవకాశం కల్పించాడు.

11-07-2002 : భారత దేశము నలుమూలలో శ్రీవేంకటేశ్వరుని మందిరములను నిర్మించాలని కోరిక కలిగింది. ఆదిశంకరాచార్యులు ఏవిధంగా దేశం నలుదిక్కులా పీఠములను స్థాపించారో అదేవిధంగా శ్రీవేంకటేశ్వరుని మందిరములను దేశం నలుదిక్కులా కట్టాలని, కట్టించాలని కోరిక దృఢంగా కలిగింది. ఆయన కృపాకటాక్షాలు సర్వులకూ అందేవిధంగా చేయాలనిపించింది. ఈ విధమైన బలమైన హృదయాంతర భావం కలిగింది.

తేది 20-07-2000 : నేను ఏప్రిల్ 2000 సంవత్సరము నుండి స్వామివారి లీలలను పొందుచున్నప్పటికీ, వీటిని మామూలు కలలుగా భావించాను. నేను మాత్రమే అర్థము చేసుకునే విధంగా, ఆ కల యొక్క సారాంశమును మాత్రమే నా డైరీలో వ్రాసుకునేవాడిని. అది కూడా ఒక నాలుగు పొందిన తరువాత, నాకు సమయము చిక్కినప్పుడు వ్రాశాను. చివరికి స్వామివారు నాచే ఏదో సాధించుటకు ఒక క్రమ పద్ధతిలో లీలలను ప్రసాదించుచున్నారని గ్రహించి తేది 20-07-2002 నుండి ఈ అనుభూతుల కోసమని ఒక ప్రత్యేక పుస్తకమును పెట్టి వ్రాయుట ప్రారంభించాను.

నాకు మీ సేవా భాగ్యమును ప్రసాదించుమని, తిరుపతిలో స్థూప నిర్మాణమును చేయు భాగ్యమును ఇవ్వమని, నాచే లోకమునకు ఉపయోగపడే ఒక మంచిపనిని చేయించమని శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి ప్రతిరోజు ప్రతిక్షణం వేడుకుంటున్నాను. మరియు గవర్రాజు గారు గోసమర్పణ నిధిని సమీకరించుటకు నిర్వహించు సభలకు వెళ్ళుచున్నాను.

మొదట్లో శ్రీ గవర్రాజు గారు ఈ స్థూపము చిన్నమొత్తంలోనే అంటే మూడడుగులకు మించకుండా చేయమన్నాడు. కాని శ్రీవేంకటేశ్వరుని పైనున్న భక్తితో చిన్నగా చేస్తే అది నా స్వామివారికి అవమానమని భావించి డబ్బులకు వెరవక అత్యంత సుందరంగా ఉండాలని భావించాను. నా ఆర్కిటెక్ట్ శ్రీమాన్ శివలీలానంద్ గారికి దీని డిజైన్ బాధ్యతను అప్పగించాను. ఆయన కూడా దీనిని అత్యంత ప్రతిష్ఠాత్మకంగా

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★

తీసుకొని తన మిత్రుడు, తన వద్దనే పని చేయుచున్న శ్రీమాన్ బాలు గారికి ఈ బాధ్యతను అప్పగించాడు. శ్రీమాన్ బాలు గారు కూడా మంచి భక్తుడు. స్వామివారిని ప్రార్థించుచు ఒక చక్కని రూపమును డిజైన్ చేశాడు. నాకు చాలా నచ్చింది. ఈ రూపము డిజైన్ చేయునప్పుడు తాను ఎంతో పరమానందమును అనుభవించానని, మరియు ఈ రూపము తన ప్రమేయము లేకుండానే తనకు తానే సంతరించుకున్నట్లు అనుభూతి పొందానని చెప్పాడు. ఈ విధంగా స్థూపం ప్లాన్ సిద్ధం చేసుకున్నాము. చివరికి తిరుపతిలో తేది 13-08-2002 నాడు జపనామ స్థూప నిర్మాణ పనులు ప్రారంభించుటకని తేది 12-08-2002 నాడు నేను మరియు గవర్రాజు గారు హైదరాబాద్ నుండి ప్రయాణమై తేది 13-08-2002 ఉదయం తిరుపతి చేరాము. పిదప స్నానాదులు ముగించుకుని 10 గంటల వరకు టిటిడి గోశాలకు వెళ్ళి దాని డైరెక్టర్ డా॥ కొండారెడ్డి గారిని కలిశాము. ఆయన అంతకుముందే ఒక స్థపతిని ఈ స్థూపము కట్టుటకు మాట్లాడి పెట్టారు. స్థూప ప్లానును వారికి చూపించాను. తరువాత స్థపతితో పరిచయము చేసుకుని ఏ విధంగా ఈ స్థూప నిర్మాణము చేయాలో చెప్పాను. ముందు బావి లాగ ఒక గోయి తవ్వి చుట్టు బేస్‌మెంటు కట్టాలి. ఆ తరువాత భూమిపై కనబడే ఆకారం నిర్మించాలని చెప్పాను. మేము అందరం కలిసి గోశాల తిరిగి పూర్వము నిర్ణయించిన స్థలమునకు బదులుగా వేరొక స్థలమును గోవిందుని సన్నిధిలో నిర్ణయించాము. చివరికి మార్కింగ్ వేసి తేది 13-08-2002 మంగళవారం రోజున

రెండవరోజు తవ్వడం చాలావరకు చేశాము. కట్టుటకు కావలసిన మెటీరియల్ అంటే స్టీల్, మెటల్, ఇసుక, ఇటుకలు, రాళ్ళు, సిమెంటు మొదలైనవి అన్నీ చేర్చాము. మేస్త్రీ దొరకక ఇబ్బంది పడ్డాము. కాని కొండారెడ్డి గారు మాత్రం మీరు తిరిగి హైదరాబాదుకు వెళ్ళండి, నేను ఆ స్థపతితో ఈ పనిని చేయిస్తాను లేదా వేరే మేస్త్రీతో అయినా చేయిస్తానని అన్నారు.

దాదాపు 12 గంటలకు (మధ్యాహ్నము) రోజు భూమిపూజ చేశాము. మేము నలుగురము (డా॥ కొండారెడ్డి, గవర్రాజు, నేను మరియు స్థపతి) 4 టెంకాయలు కొట్టి ప్రారంభించాము. అప్పుడు మా వద్ద గడ్డపార, పార లేనందున త్రవ్వలేదు.

ఆ రోజు సాయంత్రం ఆ స్థపతితో స్థూపము కట్టుటకు మాట్లాడాము. బేరసారాల తర్వాత ఆయన కొంత మొత్తానికి ఒప్పుకున్నాడు. ఒక సందర్భములో ఆ స్థపతితో నేను ఇలా అన్నాను “అయ్యా మేము హైదరాబాదులో ఉంటాము. ప్రతిసారి ఇక్కడకు రాలేము. స్థప నిర్మాణములో ‘స్కఫోల్డింగ్’ (అంటే కట్టెలు కట్టుట) అవసరముంటుంది వాటిని మీరే చూసుకోవాలని చెప్పి, మీకు స్కఫోల్డింగ్ అంటే తెలుసా? అని అన్నాను. ఈ మాటను ఆ స్థపతి చిన్నతనంగా భావించి కోపగించుకుని నేను ఈ పనిని చేయనని వెళ్ళిపోయాడు. నేను ఆ స్థపతితో ‘సారీ’ చెప్పినప్పటికీ ఆయన వినలేదు. అది నన్ను చాలా బాధపెట్టింది. చివరికి కొండారెడ్డి గారు ఆయనతోనే చేయిస్తానని అభయమిచ్చారు. మేము సరే అని ఆ రోజు రూముకు వెళ్ళిపోయాము. తిరిగి తేది 14-08-2002 నాడు మరల ప్రారంభించుటకని డైరీఫాంకు వచ్చాము. స్థపతి మాత్రం రాలేదు. దాదాపు ఉదయం 9.30 గంటలకు మరల పూజ చేశాము. గునపముతో తవ్వాము. పారతో మట్టిని తీశాము. ఫోటోలు తీసుకున్నాము. ఏనుగుచే ఆశీర్వాదము చేయించుకున్నాము. స్వామివారిని మనసారా వేడుకున్నాము. “ఈ స్థూపము నాచే కట్టించి నన్ను తృప్తి పరచి మీరు మనసారా స్వీకరించండి ప్రభూ!” అని వేడుకున్నాను.

ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ

కొండవైపు తిరిగి ఈ రకమైన ప్రార్ధన చేశాను.

రెండవరోజు తవ్వడం చాలావరకు చేశాము. కట్టుటకు కావలసిన మెటీరియల్ అంటే స్టీల్, మెటల్, ఇసుక, ఇటుకలు, రాళ్ళు, సిమెంటు మొదలైనవి అన్నీ చేర్చాము. మేస్త్రీ దొరకక ఇబ్బంది పడ్డాము. కాని కొండారెడ్డి గారు మాత్రం మీరు తిరిగి హైదరాబాదుకు వెళ్ళండి, నేను ఆ స్థపతితో ఈ పనిని చేయిస్తాను లేదా వేరే మేస్త్రీతో అయినా చేయిస్తానని అన్నారు. నేను ఆయనకు ఖర్చుల క్రింద కొంత ధనము ఇచ్చి వచ్చాను.

ఈ స్థూప సంకల్పము నుండి పూర్తి అగువరకు అడుగడుగునా స్వామివారి లీలలు కనబడ్డాయి. ఒక్కొక్క లీలను వర్ణించుచున్నాను.

ప్రతి సం॥ ఒక పండుగ చేయమని ఆదేశించుట

తేది 13-08-2002 మరియు 14-08-2002 రోజులలో శ్రీవేంకటేశ్వర జపస్థూప శంకుస్థాపనోత్సవములు తిరుపతిలోని టిటిడి డైరీఫాంలో జరిగాయి. 15-08-2002 రోజున ఉదయం శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామివారిని దర్శించాలనే ఉద్దేశ్యంతో నేను మరియు శ్రీ గవర్రాజు గారు కలిసి తెల్లవారు ఝాము 4.15 గంటలకు తిరుపతి నుండి బయలుదేరి 5.10 గంటలకు కొండపై వైకుంఠమునకు చేరుకున్నాము. మా వద్ద ఉన్న ఎ.ఎ.డి. (అప్పట్లో స్పెషల్ దర్శనము) టిక్కెట్‌కు ఉదయం 5.30 గంటలకు మాత్రమే ప్రవేశము కలదు. ఇంకా సమయము ఉంది కావున నేను శ్రీ వరాహస్వామి వారిని దర్శించ తలచాను. శ్రీ గవర్రాజు గారు మాత్రం తాను నడవలేనని “నీవు వెళ్ళు, నేను ఇక్కడే ఉంటాను” అన్నారు. నేను ఒంటరిగా శ్రీ వరాహస్వామిని దర్శించుటకు వెళ్ళుచు వైకుంఠములోని మెట్లు దిగుచు శ్రీ వరాహస్వామి ఆలయం వైపు నడుచుకుంటూ ఒంటరిగా వెళ్ళుచున్నాను. అనుకోకుండా అక్కడున్న ఒకాయన నా వద్ద ఒక రూపాయి తీసుకుని స్వామివారి తిరునామమును నా నుదుటిపై పెట్టాడు. నేనప్పుడు నా ప్రభు యొక్క నామము మొదటిసారి ధరించానన్న సంతోషం మరీ మరీ ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. చాలా మురసిపోయాను. ఇంతలో ప్రక్క గోడపైన స్వామివారు తన భక్తుడైన బావాజీతో పాచికలు ఆడు దృశ్యమును చూచాను. వెనువెంటనే హృదయము నందు ఒక దృఢమైన సంకల్పము కలిగింది. నా ఒళ్ళు జలదరించింది. నా కళ్ళనుండి ఆనంద బాష్పాలు రాలేవిధంగా శరీరం పులకరించింది. “నేను సర్వము స్వామివారికి సమర్పించుకున్నానని మరియు

“ఫోటోగ్రాఫరు నేను నామాలతో ఉన్న ఫోటోను స్వామి ఆలయ గోపురము వచ్చేలాగా తీసి నాకిచ్చాడు. ఆ సమయంలో స్వామివారు ఆదేశించిన ప్రతి సంవత్సరం ఒక పండగ చేయాలనే ఆలోచనతో పరవశించిపోవుచున్నాను. నేను దిగిన ఆ ఫోటోను శ్రీ గవర్రాజు గారు చూచి నవ్వి చాలా బాగుంది అన్నారు.”

తప్పక ప్రతి సంవత్సరం స్వామివారి గురించి లేదా ఆయన కార్యక్రమముల గురించి మంచి మొత్తంలో కొంత సొమ్మును వెచ్చించాలని మరియు ప్రతి సం॥ము ఒక పండుగ చేయాలి” అనే బలమైన హృదాయాంతర భావం పుట్టింది. ఈ కోరిక నెరవేర్చు ప్రభూ అని ఆ స్వామిని మనసారా ధ్యానించుకున్నాను.

పిదప శ్రీ వరాహస్వామివారిని దర్శించి నాకు కలిగిన కోరిక నెరవేర్చు ప్రభూ అని వేడుకున్నాను. తిరిగి వెనుకకు వచ్చేటప్పుడు స్వామివారికి టెంకాయ కొట్టి, కర్పూర హారతి ఇచ్చాను. (సం॥ 2004 ప్రాంతమున టిటిడి వారు ఆలయ ముందరి ప్లాన్‌ను మార్చారు) వెంటనే అక్కడున్న (ఇన్‌స్టెంట్) ఫోటోగ్రాఫరు నేను నామాలతో ఉన్న ఫోటోను స్వామి ఆలయ గోపురము వచ్చేలాగా తీసి నాకిచ్చాడు. ఆ సమయంలో స్వామివారు ఆదేశించిన ప్రతి సంవత్సరం ఒక పండగ చేయాలనే ఆలోచనతో పరవశించిపోవుచున్నాను. నేను దిగిన ఆ ఫోటోను శ్రీ గవర్రాజు గారు చూచి నవ్వి చాలా బాగుంది అన్నారు. (2002 సంవత్సరం నుండి ప్రతి జప పుస్తకం వెనుక ఇదే ఫోటోను ముద్రించుచున్నాము).

ఆరోజు స్వామి నా హృదయములో ప్రతి సంవత్సరము మంచి మొత్తంలో ధనాన్ని ఖర్చు చేసి తిరుపతిలో ఒక ఉత్సవము చేయవలెననే కోరిక కలిగించాడు. ఆ ఖర్చు చేయు ధనము నానుండి నేరుగా స్వామికి మాత్రమే చేరవలెననే భావము కూడా కలిగింది. అంటే మధ్యవర్తులెవరూ ఉండకూడదని దీని భావం. ఈ భావన వచ్చిన తరువాత చాలా ఆలోచించాను. ఈ సంవత్సరం స్వామి కృప వల్ల మహామంత్ర స్థూప నిర్మాణంను చేయుచున్నాను. కాని దీనిని ప్రతి సంవత్సరం చేయలేను కదా, టిటిడి వారు సంవత్సరానికొకటి కట్టమనరు కదా? మరి ప్రతి సంవత్సరం ఇంత మొత్తం ఖర్చు చేసి ఒక ఉత్సవంను ఏ విధంగా చేయాలని ఆలోచించాను. శ్రీ గవర్రాజు గారికి కూడా ఈ విషయం చెప్పాను. ఆయన దీనిని తేలికగా తీసుకున్నారు. నేను మాత్రం స్వామి సేవ ఎలా చేయాలని తపించాను, మార్గం చూపుమని వేడుకున్నాను.

తరువాత తేది 16-08-2002 ఉదయం హైదరాబాద్ చేరుకున్నాము. తరువాత స్వామి స్థూప నిర్మాణమును ఏ విధంగానైనా అత్యంత తొందరగా నిర్మించాలని స్వామివారిని ప్రార్థించుచున్నాను. పది రోజుల తరువాత 26-08-2002 నాడు టిటిడి వారి నుండి స్థూపనిర్మాణానికి తిరుపతికి రమ్మని మళ్ళీ పిలుపు వచ్చింది. ఈ పది రోజులలో ఎన్నో అనుకోని సంఘటనలు జరిగాయి. స్వామివారి మరో అద్భుత లీల ఒకటి 26-08-2002 నాటికి పక్వస్థితికి వచ్చింది.

“గజ గజ వణికాము. ఇలా మరణ అంచుల వరకు వెళ్ళాము. చివరికి శ్రీవేంకటేశ్వరుని శరణు వేడాము. రక్షించమని ప్రాధేయపడ్డాము. నీవు చెప్పినట్లు వింటామన్నాము. ఒట్టు వేశాము, నమ్మమని బ్రతిమిలాడాము. చివరికి దయామయుడైన స్వామి కరుణించి రక్షించాడు. ఈ లీలతో మాలో చాలా మార్పు వచ్చింది.”

దాని గురించి వచ్చే భాగంలో తెలుసుకుందాము.

ఒక విశ్లేషణ : తేది 13-08-2002 నాడు ఎంతో ఇష్టంగా స్వామివారి స్థూప నిర్మాణమును చేయుటకు వచ్చిన స్థపతి చిన్న విషయానికి ఎందుకు జారుకున్నాడు? నీకు “స్కఫోల్డింగ్” తెలుసా? అనే మాట తప్పుకాదు, పైగ సారీ చెప్పినా మన్నించనంతటి తప్పు కాదు. స్వామి సేవను త్యజించునంతటి తప్పు అసలే కాదు. ఇందులో తప్పక శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీల దాగి ఉంది. మేము మాత్రం ప్రారంభోత్సవమునకు తేది 21-09-2002 న ముహూర్తము నిర్ణయించి ఈ లోగా స్థూప నిర్మాణం పూర్తి చేయాలని ఆరాటపడుచున్నాము. కాని శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మాత్రం పని జరగకుండా అడ్డు తగిలాడు. దీనికి బలమైన కారణం ఉంది. అది స్వామివారిని తృప్తి పరిస్తే తప్ప మా చేత తన పనిని చేయించుకోడు.

తిరమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని సేవ చేయుట, అందునా స్వామివారు మెచ్చేవిధంగా చేయుట అత్యంత కఠినమైన పని. మనలో ఎంతో ఆర్తి ఉంటే తప్ప స్వామివారు స్వీకరించరు. ఇది స్వామివారు స్వయంగా సంకల్పించిన సేవ అయినప్పటికీ మాలో కొంత “ఆర్తి మరియు సమర్పణాభావం” తక్కువ ఉండటం వలన ఈ ఆటంకం కల్పించాడని భావించను. యోగ్యత సిద్ధించలేదు. దానిని పూరించుటకు తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మరో లీలను ప్రసరిస్తున్నాడు. అది నేటికి అంటే 25-08-2002 వరకు ఫలదీకరణ స్థితికి వచ్చింది. ఇది కేవలం ఒక లీల కాదు. కొన్ని లీలల సమూహంచే స్వామివారు

ఆశించిన విధంగా ఫలవంతం అయింది.

తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మమ్ములను తన దారి లోనికి తెచ్చుకొనుటకు ఆయా సందర్భాలలోని మా మానసిక స్థితికి అనుగుణంగా సామ దాన భేద దండోపాయాలను ప్రయోగించువారు. అలాంటి సంఘటన ఒకటి ఇప్పుడు జరిగింది. ఒకసారి మేము ప్రయాణించు మార్గములో ఒక సుడిగుండం పుట్టి మమ్మల్ని పైకి ఎగరేసుకుపోయింది. గాలిలో ఉన్న మేము ఈ సుడిగుండం ఎక్కడ పడేస్తుందోనని భయపడ్డాము. పట్టుకోటానికి ఏ ఆధారము దొరకలేదు. గజ గజ వణికాము. ఇలా మరణ అంచుల వరకు వెళ్ళాము. చివరికి శ్రీవేంకటేశ్వరుని శరణు వేడాము. రక్షించమని ప్రాధేయపడ్డాము. నీవు చెప్పినట్లు వింటామన్నాము. ఒట్టు వేశాము, నమ్మమని బ్రతిమిలాడాము. చివరికి దయామయుడైన స్వామి కరుణించి రక్షించాడు. ఈ లీలతో మాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. మేము ఈ జీవితంలో శ్రీవేంకటేశ్వరుని సేవ చేయుటకే జీవించాలనే దృఢ సంకల్పం ఏర్పడ్డది. మరియు ఈ లీలలో ఒక వ్యక్తికి జబ్బు తగ్గుటకు డాక్టర్ విధించు "పత్యము" లాగా స్వామి సంకల్పము నెరవేర్చుటకు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మా జీవితానికి కొన్ని విధి విధానాలను విధించాడు. ఈ నియమాలు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు స్వయంగా కోరుకున్నప్పటికీ వీటిని మా ఇష్టపూర్వకంగా అత్యంత ఆర్తితో ఆ విధంగా జీవించుదుమని మేమే మాట ఇచ్చేవిధంగా పరిస్థితులు కల్పించబడ్డాయి. ఒకరకంగా ఈ లీల స్వామివారు ప్రసాదించిన సేవ అనే వృక్షానికి కాండం లాగా పనిచేసింది. (దీనిని వచ్చేభాగంలో చూద్దాం!)

మరో విశ్లేషణ : నా జీవితంలో 1.15 గంటలకు పైగా నిరాటంకంగా పరమానంద స్థితిని పొందిన సందర్భాలు మూడు. ఆనందబాష్పాలు పొందే స్థితి కంటే ఈ స్థితిలో ఎన్నోరెట్లు ఎక్కువ ఆనందం కలుగుతుంది. స్వామివారి కృపతోనే భక్తుడికి ఈ స్థితి లభిస్తుంది. ఆనంద తీవ్రతను ఆధారంగా ఈ మూడు సందర్భాలు ఇలా ఉన్నవి.

1. 2001 సంవత్సరంలో నేను సంపూర్ణ శరణాగతి చేసినప్పుడు అత్యంత పరమానందస్థితిని అనుభవించాను. ఆనందమును భరించలేక ఒక ఉన్మాదిగ కేకలు వేశాను. మొత్తం గంటన్నర కాలం జరిగింది. ఇది మొదటిస్థానం ఇవ్వదగింది. ఈరోజు సాయిరెడ్డిగా నా జీవితం ముగించి శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడిగా మారిపోయాను.

2. జులై 2002 లో నా మొదటి పుట్టినరోజు పండుగ సందర్భంగా చేసిన పూజలో దాదాపు గంట పదిహేను నిముషాలు పరమానంద స్థితిని అనుభవించాను. ఇది రెండవస్థానం ఇవ్వదగింది. ఈరోజు నాకు స్వామివారి సేవ బహుమానంగా లభించింది.

3. జూన్ 2002లో తిరుమల ఆలయంలో స్వామివారి అభిషేకము చూస్తున్నప్పుడు కూడా పరమానంద స్థితిని పొందాను. గంట పదిహేను నిముషముల వరకు ఈ స్థితిని అనుభవించాను. ఇది మూడవ స్థానం ఇవ్వదగింది. ఆనందనిలయంలో స్వామివారి ముందు ఉన్నప్పటికీ తక్కువ ఆనందాన్ని పొందాను.

దీనిని బట్టి స్వామివారిని పొందుట కంటే కూడా ఆయన సేవలో ఎక్కువ ఆనందమును అనుభవించే విధంగా నా మూల ప్రకృతిని స్వామివారు ప్రసాదించారని గ్రహించాను.

నా దశ : స్వామివారి సేవకై తపించిపోయాను. ఆంజనేయుని లాంటి సేవను ప్రసాదించారు. కష్టతరమైన సేవకైన వెరవక స్వామి స్మరణతో, ఆయన శక్తితో చేయాలనుకున్నాను. 'సాయిరెడ్డి నావాడు' అనే పిలుపుకు ప్రతిగ నా జీవితాన్ని అంకితం చేసాను. తిరుపతిలో స్థూప నిర్మాణ భాగ్యం లభించింది. ప్రతి సంవత్సరం మంచి మొత్తం ఖర్చు చేసి ఒక పండుగను చేయమన్నారు.

భాగవత ఆశీర్వాదము : తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞచే కేవలము మీ యొక్క ఆశీర్వాదము పొందుటకని, మరియు స్వామి సంకల్పములో మిమ్మల్ని కనీసం ఆశీర్వాద రూపకంగానైనా భాగస్వాములుగ చేయుటకు ఈ లీలలను ప్రచురించుచున్నాము. కావున ఈ లీలలను చదివిన ప్రతి భక్తుడు వయస్సు, లింగ భేదం లేకుండా స్వామి వారిని స్మరించి సంకల్పం నెరవేరాలని ప్రార్థించుచు ఆశీర్వదించగలరని ప్రార్థన.

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవిందదాసు)
ఇ.నెం.1-1-53, వీధి నెం.1, హబ్సీగూడ, హైదరాబాద్. ఫోన్: 040-27175050

ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ

★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

ప్రతి నెల ప్రచురించు ఈ అనుభూతుల హాట్ కాపీ కోరువారు 'శ్రీ వేంకటేశం' మాసపత్రికకు సూచించిన విధంగా చందాదారులుగా కాగలరు.

☐ 2 సం॥	500-00
☐ 4 సం॥	1,000-00
☐ జీవిత చందా	5,000-00
☐ పోషకులు	10,000-00
☐ రాజపోషకులు	50,000-00

9348212354

నంబర్‌కు పేటీఎం / ఫోన్‌పే / గూగుల్ పే ద్వారా జమచేసి మీ చిరునామాతోపాటు మాకు తెలపండి.

లేదా శ్రీ వేంకటేశం పేరుపైన ఎం.ఓ / డి.డి. / క్రాస్డ్ చెక్‌ను లేదా

Srivenkatesham A/c no. S.B. 11002191002593 (Ifsc Code: PUNB0110010) Punjab National Bank, Habsiguda, Hyderabad లోచేరునట్లు, ఆన్‌లైన్ ద్వారా కాని చెల్లించి మాకు తెలియజేయండి.

Paytm / PhonePe / Google Pay

మా చిరునామా: శ్రీ వేంకటేశం, ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక
ఇం.నెం. 1-1-53, వీధి నెం. 1, హబ్సిగూడ, హైదరాబాద్-500 007.
ఫోన్: 040-27175050, సెల్: 9348212354
Email: srivenkatesham@gmail.com
Visit: www.srivenkatesham.org

ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ ★ ఓం నమో వేంకటేశాయ